

Pijesak i kamen

* * *

Jednom su dva prijatelja hodala pustinjom. Tokom putovanja nešto se posvađalo te jedan prijatelj i ošamari drugoga. Ovoga to zabolje, no, ne reče ništa, uze štap i napisu u pijesku: "Danas me je moj prijatelj udario!"

Nastaviše kretati se te dospješe do neke oaze u kojoj se odlučiše okupati. Onaj prijatelj koji dobi šamar, zape u blatu i poče polahko tonuti u vodu i gušiti se. Ali, spasi ga njegov prijatelj. Nakon što dođe sebi, zapisa na kamen: "Danas me je moj prijatelj spasio!"

Ovaj drugi, koji ga prethodno udari a sada spasi, iznenađeno upita: "Nakon što te udarih, pisao si po pjesku, a sada, nakon što te spasih, pišeš po kamenu – šta to znači?"

Prijatelj mu odgovori: "Kada nas neko povrijedi, sjećanje na to trebamo zapisati na pijesku da bi vjetar oprost mogao taj tren izbrisati. Međutim, kada nam neko učini kakvo dobro, sjećanje na to moramo ugravirati u kamen, stijenu, kako taj događaj nikada ne bi bio zaboravljen."

Valja nam naučiti bol zapisivati u pijesku a lijepe stvari otiskivati na kamen!

* * *

Prostori ljudskog srca su malehni da bi uz milosrđe nosili i nabujalu mržnju koja kao otrov razara ljudsko biće. Treba nastojati, da milosrđe u nama odnosi pobjedu, da ono bude naš trajni pratilac. To je lijek koji liječi ljudske duše i vodi ih na puteve prema Allahovoj, dž.š., milosti. Život je vrlo kratak, pa zašto ga provesti u gnjevu i otrovnoj mržnji.